

medføre, at denne Underviisning i de almindelige religiøse Begreber aldrig vil blive til nogen fuld Sandhed, men at den igunden vil blive noget ganske Andet end det, Ordene lyde paa, saa vil jeg derfor helst ønske, at disse Ord maae udgaae, og jeg skal derfor stemme for det fremsatte Ændringsforslag.

Daugaard: Jeg skal tillade mig først i Almindelighed at henlede Ordførersens Opmærksomhed paa den Affattelse, som den første Passus af § 11 har faaet, idet jeg virkelig troer, at den trænger til nogen Forandring. Hvad jeg sigter til, vilde have været fremgaaet af de Bemærkninger, jeg tidligere vilde have knyttet til et Ændringsforslag, der nu er blevet forkastet, men som gik ud paa at bestemme den Aldersgrændse, indtil hvilken Forældre skulde have Myndighed over Barnet i kirkelig Henseende. Da jeg dengang ikke fandt Leilighed til at udtale mig, vil jeg her tillade mig den Bemærkning, at Grunden for mig til at stille et saadant Forslag var den, at en stor Deel af de Børn, om hvilke her er Tale, jo slet ikke blive confirmerede. Her er t. Ex. Tale om Baptistsbørn, men Baptisterne have ingen Confirmation og kunne aldrig faae nogen Confirmation i den Forstand, hvori vi tale om Confirmationen. Naar nu Loven stiller det hen som almindelig Regel, at Forældre faae Myndighed og Magt over Børnene til at forandre deres Confession saa ofte og naar de ville, saa troer jeg rigtignok, at vi skulde disse Børn at sætte en bestemt Aldersgrændse, udover hvilken Forældrenes Myndighed ikke rækker, thi vel er det ganske vist, at vi ikke behøve en saadan Aldersgrændse for de Kirkesamfunds Bedkommende, hvor Meddelelsen af den kirkelige Myndighed er knyttet til Confirmationen, men i Troessamfund, som ikke have Confirmation, paaigiver Staten Børnene for ugubelige Forældres Vilkaarlighed. Denne Bemærkning finder nu ogsaa Anvendelse paa disse første Linier af § 11; der sy-

nes her at være gaaet ud fra den Forudsætning, at alle de anerkjendte Troessamfund have en Confirmation, idet det hedder, at Udskrivning af Skolen skal træde istedetfor Confirmationen med Hensyn til alle til Confirmationen knyttede borgerlige Virkninger „for de Børn, der ikke høre til de anerkjendte Troessamfund“. Selv om det nu virkelig var Tilfældet, at alle de Religionsamfund, der for Diebliffet ere anerkjendte i Danmark, havde en Confirmationshandling, saa troer jeg dog, at det vilde være uheldigt her at træffe en saadan almindelig Bestemmelse, der, idet den var optagen i denne Lov, maatte faae Anvendelse paa alle de Troessamfund, der siden kunde faae Anerkjendelse her i Landet, enten de saa havde en Confirmation eller ikke. Jeg nævnte for Baptisterne. Jeg veed virkelig ikke, om Baptisterne ere anerkjendte i Danmark nu i den Forstand, hvori man vil have Ordet anerkjendt taget (Nei!); thi med Hensyn til Fastsættelsen af dette Begreb befunder jeg mig, som det ærede Thing har hørt, i nogen Afvigelse fra Majoriteten her i Salen, men saameget er dog vist, at den Tid maa komme, da Baptisterne blive et anerkjendt Troessamfund i Danmark, men saa er det jo ogsaa ganske vist, at saa nyde Baptistsbørnene ingen Gavn af Bestemmelsen her i § 11, der kun gjælder for dem, der ikke høre til de anerkjendte Troessamfund, men da Baptisterne paa den anden Side aldrig vil faae nogen Confirmation, kunne deres Børn, i det Tilfælde Secten bliver anerkjendt, aldrig opnaae de borgerlige Rettigheder, som i Folkkirken ere knyttede til Confirmationen. Jeg kan endvidere nævne t. Ex. Presbyterianerne i Skotland, de forkaste ogsaa Confirmationen, og dersom der daannede sig eller sammentraadte her et Samfund af Presbyterianer, saa mener jeg dog, at Staten paa ingen Maade kunde nægte dem Anerkjendelse, men saa vare de ogsaa udelukkede fra denne Paragraphs Indrømmelse.